

DÉLMAGYARORSZÁG

A Z MDP CSONGRÁDMEGYEI PARTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

X. EVF. 10. SZÁM

ÁRA 50 FILLER

SZERDA, 1954. JANUÁR 13.

Tervkészítés termelőszövetkezeteinkben

Hó borítja a szántókat, de a tavaszra való felkészülést minden jó gazdának most kell elvégezni. Termelőszövetkezeteinkben is nagy munka kezdődik most: a tervkészítés. Ezekben az időkben határozzák meg az 1954-es év teendőit. A gondosan és részletesen összeállított terv végrehajtásával dúsabban teremhetnek a szövetkezeti földek, szaporodhat a jószágállomány. Mindez is együtt azt jelenti, hogy még bővebben jut a munkaegységekre pénz- és természetbeni járandóság. A feladatok megvalósítása megköveteli termelőszövetkezeteinkben részletes terv kidolgozását.

A sorra kerülő tervkészítés nagy munkájához alapvető gyakorlati segítséget ad a párt és a kormány határozata a mezőgazdasági termelés fejlesztéséről. Ez a határozat megteremtette azt az alapot, amelynek nyomán a különböző termelési ágakra, a talaj termőereje fokozására pontosan és részletesen össze lehet állítani egy-egy tsz-ben — a helyi adottságokat, lehetőségeket figyelembe véve — a tervet. A növénytermelési tervet az előírt kenyérgabona vetési területen túl minden szövetkezet tagsága, vezetői maguk határozzák meg. Nagy körültekintéssel kell összeállítani a növénytermelési tervet is. Egy-egy termelőszövetkezetben azokat a növényféléseket termeljük, amelyekből a legtöbb a jövődelem, amelyekre az adottságok a legalkalmasabbak. Ha a növénytermelési terv készítésénél számbaveszük — és számba kell, hogy vegyük — milyen munkaerővel rendelkeznek, s ha ezt az erőt már most jól elosztják, akkor a meglévő gépi segítséget beállítva, rendben haladhat a tavaszi szántás, vetés, majd a növényápolás, s a soronlévő többi munka. A tervek összeállításánál nem kerülheti el a szövetkezeti tagok figyelmét a szerződéses termelés jelentősége. Mert a szerződött terület után nagyok a beadási kedvezmények. Ezek következtében sok mázsa gabona és termény marad a szövetkezeteknek, amelyet a munkaegységekre kioszthatnak. Tartalmazza a terv azt is, hogy milyen ütemben és milyen módon biztosítják a beadási kötelezettség időben való teljesítését. Most látnak majd a terv készítéséhez a szegedi Tánácsos termelőszövetkezetben is. De még e munka előtt elhatározták: ebben a gazdasági évben kertészetükben katasztrális holdanként eléri a 15 ezer forint hasznót. Az újszegedi Haladás termelőszövetkezetben elhatározták, hogy 1958-ig mintegy 600 ezer gyümölcsfacsmetét adnak át az ország más termelőszövetkezeteinek, egyéni gazdáknak. Azt is tervezik, hogy 1958-ig 200 ezer rózsafacsmetét nevelnek ki, s értékesítik. A tervkészítésnél természetesen meghatározzák a csemetekerttel, faiskolával kapcsolatos ezévi feladatokat. A rózskei Lenin tsz-ben is elhatározták állatállományuk növelését s ennek érdekében a zöld futószalag területének megnagyobbítását. A Szeged-mihályteleki Szabad Tisza tsz tagjai 100 holdon természetesen paprikát. Az az elhatározásuk, hogy élve a lehetőséggel, csatornahálózatot létesítsenek és a holt-Tisza vizével öntözik majd a paprikaföldet. Érkezett a híre, hogy a szegedi járásban — ahol a fő termelési ág a szőlő- és a gyümölcs-termelés — több tsz-ben beszélgettek arról, új szőlőt és gyümölcsöst telepítsenek. Az ásvóthalmi Szabadságharcos tsz tagsága is például úgy akarja, hogy az elkövetkezendő öt év alatt 50 holdnyi területen újabb gyümölcsösük legyen. Az első évben tíz holdra almát kívánnak telepíteni. Az elhatározásokat tervbe kell foglalni, mert az is egyik előfeltétele a megvalósításnak.

A szegedvidéki és a szegedi járás termelőszövetkezetei a terv készítéseivel is vigyék előbbre a hírneves szegedi paprikatermelés, a szegedi járás országoshírvú szőlő- és gyümölcs-termelés s a kertészkedés kultúrája emelését. Ez a vidék adottságainak kihasználását jelenti, nagy lépés előre a mezőgazdasági határozat végrehajtása útján; — magasabb jövedelmet biztosít a tagságnak.

A bevételi és kiadási tervnek is gondosan kell elkészülnie, hogy belőle megállapítható legyen: miképpen gyarapodik a termelőszövetkezet, mit lehet osztani az összettel. Ha például a bevételi terv azt mutatja, hogy kevés kukorica, vagy búza esik egy munkaegységre, akkor változtatni lehet — és kell is — a növénytermelési terven. Ez az okos változtatás — természetesen, ha arra szükség van — biztosítja, hogy elegendő természetbeni járandóság essen a munkaegységre. Az állattenyésztési terv is pontosan mutassa meg, hogyan és miképpen akarják az állatállományt fejleszteni, hozamát emelni. Igen jelentős a takarmánytermelési terv helyes összeállítása, hiszen jórészt azon is múlik az állatállomány fejlesztése, hozamának emelése. Fordítsunk nagy gondot a tervek készítésénél a trágyázásra, a föld termőereje fokozására. A talaj termőereje fokozása több termést, jobb és több állatot, nagyobb hasznot biztosít.

A szegedi és a szegedjárás termelőszövetkezetekben is megtörtént, hogy jobban nyújtózkodtak, mint ahogyan a takaró ért; — azaz egyik-másik tsz-ben erejükön túl építkeztek. Természetesen a párt és a kormány segítette és segíti is az építkezést, de fontos arra ügyelni, hogy ne legyen túlzott beruházás. A termelőszövetkezetek végezzék el mindazokat a beruházásokat, amelyekre a nagyobb haszon érdekében szükség van. De vigyázzanak — ismételjük —, addig nyújtózkodjanak, ameddig a takaró ér.

A jól elkészített terv fontos része a jó munkának. A Szeged Városi Tanács mezőgazdasági osztálya helyesen tette, hogy az elmúlt héten megbeszélést folytatott a tsz-ek képviselőivel a tervkészítésről s az ezzel kapcsolatos tennivalókról — a mezőgazdasági határozat végrehajtásáról. A jól összeállított terv végrehajtása a tagságon múlik. A tsz pártszervezetek, a kommunisták felvilágosító szavaikkal segítsék már most jól megértetni a tagsággal: minden tag munkáján múlik, milyen lesz a jövedelem. Minden tsz-tag adjon segítséget javaslataival a terv jó elkészítéséhez. A tsz vezetői kérjék ki a tagság véleményét, mert igazán jó terv csak közös erőből, közös munkából fakad. S a tervet — a szövetkezeti demokrácia betartásával — a közgyűlés hagyja jóvá.

A szegedi üzemek egy munkanapja

Naponta 81 pár cipő
terven felül

A Szegedi Cipőgyár az 1954 év kezdetén újfajta cipők gyártására tért át. A nagy programból az a feladat jutott az üzem dolgozóinak, hogy a lakosság tavaszi cipőigényét kielégítse. Ezért a terv szerint az év első negyedében hatféle új ízlésű cipőmodellt gyártanak — ezer-számba.

Az átállás után a termelés lassan haladt. Az első két-három napban a dolgozók még tervüket sem teljesítették. Az azóta eltelt idő alatt azonban már gyakorlatot szereztek a szorgalmas dolgozók a munkában és túlteljesítik előirányzatukat — naponta 81 pár cipőt gyártanak terven felül.

Határiddő előtt javítták meg
a „Torontál” motorshajót

A téli hideg idő, a napok óta tartó 10—15 fokos hideg alaposan átjárja az embereket. Különösen azoknak a dolgozóknak teszi próbára a szervezetét, akik a szabadban végzik munkájukat. A Hajójavító Vállalat dolgozói azonban a szabadban is serényen végzik munkájukat, hogy határidő előtt elkészüljenek a kitérített feladattal. A vállalat három brigádja ezekben a napokban a „Torontál” nevű motorshajó javításán dolgozik. A hideg ellenére is keményen állja meg helyét a három brigád valamennyi tagja és állandóan emelkedik a teljesítményük. Hétfőn Terhes József és Böröcz Antal brigádja 138 százalékra, Vincze Pál brigádja pedig 124 százalékra teljesítette napi tervét.

Egyetlen nap 4900 forint
megtakarítás

A MÁV Felépítményi Vasanyagjavító Vállalatnál hónapok óta nagymennyiségű hulladék vasanyagot dolgoznak fel. A hulladékból értékes szerszámokat — vágókat, kalapácsokat, röntgorgatókat és sinsegeket készítenek, amelynek minősége teljesen azonos az új anyagból készített szerszámokéval, szögekével. Az üzemben naponta olyan nagymennyiségű hulladékanyagot használnak fel, hogy havonta több mint 100 ezer forint értékű munkát állítanak elő. A hétfői napon például 4900 forintot takarítottak meg a hulladékanyagok feldolgozásával a dolgozó nép államának.

A Szegedi Vasöntőde
új öntőcsarnokában már
folynak az előkészítési munkák

Néhány nap múlva elkészül a Szegedi Vasöntődeben az ötéves terv újabb ajándéka, az új hatalmas öntőcsarnok. A Szegedi Vasön-

tőde dolgozói az elmúlt esztendőben is kaptak egy 60 négyzetméter területű öntőcsarnokot, de ez a megnövekedett feladatok elvégzésére kicsinek bizonyult. Ezért vált szükségessé, hogy a meglévő öntőcsarnok mellé nagyobb, egy 400 négyzetméter területű új csarnokot építsenek.

Az új épületben az öntőde dolgozói az előkészületeket végzik: szorgalmasan hordják be az új csarnokba a szerszámokat, a formaszekrényeket és az öntéshez szükséges homokot. Az épületen már az utolsó símtásokat végzik. Most rakják be az épület ablakait, az ajtókat, és a hét végén már itt végzik a formakészítést, az öntést. Az öntőde dolgozói ebben az esztendőben közel kétezer tonna súlyú villanymotorházat, motorpajzsot készítenek el.

Egy hőstett a sok közül

Megszoktuk már, hogy városunk területén naponta ezer és ezer teher- és személyautót látunk robogni, halljuk kúrtölését. Talán nem is gondolunk arra, hogy ilyenkor télen a TEFU dolgozói milyen keményen küzdenek azért, hogy a rájuk bízott árut időben továbbítsák a rendeltetési helyére.

Pedig így van. A nagy hó sok nehézséget okoz a gépkocsivezetőknek, akik naponta komoly erőfeszítéseket tesznek, hogy gépkocsijukkal zavartalanul elérkezzenek a kitérített helyre.

Az elmúlt napokban Németh János elvtárs, a TEFU egyik sofförje a nagybarackai úton haladt gépkocsijával. Árut hozott Szegedre. Az út síkos, veszélyes volt és minden tudását, ügyességét össze kel-

lett szednie egy-egy kanyarnál, vagy olyankor, amikor kerülnie kellett. Az óvatosság azonban nem bizonyult elegendőnek és egy kanyarnál, — hiába fékezett — Németh elvtárs kocsiának eleje az árokba csúszott.

Németh elvtárs kiszállt a kocsiból és várt egy kicsit. Segítség nem jött, — maga kezdett hozzá az autómentéshez. Több, mint egy fél óráig lapátolta a fagyott havat, mire az autót nagynehezen ki tudta hozni az árokból. Alaposan belefáradt a munkába, de az áru idejében érkezett meg. .:

Hétfőn délelőtt történt

Az Újszegedi Kender-Lenszövő Vállalat cérnázó üzemrészében.

A 15-ös keresztorszógépnél elfogytak a copok. A gép leállt, Vőneki Antalné és Varga Jánosné a gépen dolgozó sztahanovisták azonnal szólak a művezetőnek, Százi József elvtársnak, jelentették a hibát. Nemcsak a keresztorszó gépet fenyegette a leállás veszélye, hanem a cérnázógépeket is, amelyek a keresztorszóktól várták az anyagot.

A jó szakmai felkészültség, az ötletesség, a probléma gyors megoldására való törekvés meghozta a győzelmet. Százi művezető az üres orsók csövét ráhelyezte a copstartóra és kúpos keresztorsót — ami megfelelő anyagot tartalmazott — helyezte mellé a földre és így kötötte be a három szálát a gépbe, amely egy vastagabb fonallal sodorja. A megoldás sikerült, zavartalanul haladt a munka a gépen, s nem állt be fennakadás a terv teljesítésében.

Szánkókkal, kocsikkal hordják a trágyát földjeikre a deszki dolgozó parasztok

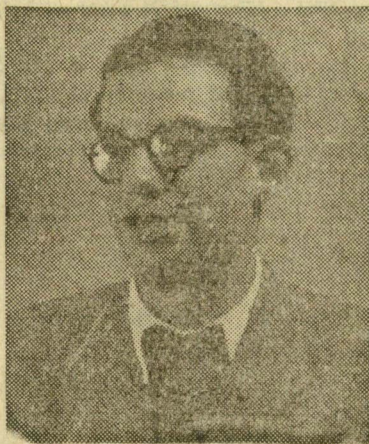
Hó takarja a szántókat és hideg, arcot pirosító szél fúj. De a deszki dolgozó parasztok sem tétlenek és azért dolgoznak, hogy elősegítsék földjeik termőerejének fokozását.

A Kossuth termelőszövetkezet tagjai igen helyesen és példamutatóan szánkókkal és kocsikkal hordják a trágyát földjükre. A központi tanyától, ahol a trágyát tárolták, a minap is több mint tíz fogat vitte a trágyát a földekre.

Gyukin Tódor, Rusz Jovo, az első mintájú Szabadság tsz tagjai is hordták a trágyát földjükre. Hoz-

zájuk hasonlóan így csinálja — és így kell csinálnia — minden jó gazdának. Novkov Vince sem ült ölbetett kezekkel és fogatával sok trágyát hordott ki földjére. A Felszabadulás-utcában lakó Brezán Rádó kétlovas egyéni gazda, közép-paraszt is virradattól a sötétedésig vitte a trágyát szántóira, mert ő is évek tapasztalataiból tudja: a földnek vissza kell adni azt, amit a növény elvesz tőle. A trágyázott föld jóval többet fizet. S aki jó termést akar, az nem mulasztja el a trágyázást.

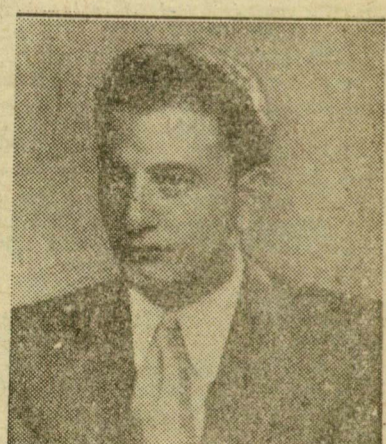
Két aspiráns a szegedi egyetemen



GÁL DEZSŐ MÁSODÉVES ASPIRÁNS, a Szervetlen Kémiai Intézetben Szabó Zoltán professzor vezetésével dolgozik. Témája fizikai kémiai tárgyú, a szénhidrogének oxidációjának mechanizmusával foglalkozik. A szénhidrogének oxidációjának kutatása a robanómotorok működésének szempontjából nem kis jelentőséggel bír. Gál Dezső most tette le jeles eredményt második szakmai vizsgáját, ez volt Szegeden az első aspiráns vizsga. Aspiránsi munkáján

kívül jelenleg éppen egy szovjet tudományos mű fordításának szerkesztésével foglalkozik. Gál elvtárs a Szervetlen Kémiai Intézetben munkájához a segítséget megkapja, legutóbb sok különleges és drága üvegholmít a Német Demokratikus Köztársaságból hozott számára az intézet. Gál Dezső aspiráns munkájából mind elméleti, mind gyakorlati síkon szép eredmények várhatók.

VARRÓ VINCE MÁSODÉVES KLINIKAI ASPIRÁNS, belgyógyász szakorvos. Az I. sz. Belklinikán dolgozik, Hetényi Géza professzor vezetésével. A klinikai aspirantúra azt jelenti, hogy az aspiráns miután klinikai tárgyból a szakorvosi képesítést elnyerte, tárgykörének egy szűkebb területével: egy betegséggel, avagy betegségcsoporttal foglalkozik. A kutató munka tehát a betegágytól indul ki; a klinikai aspiránsnak önálló osztálya van, ahol a témájának megfelelő betegeket gyógyítja. Varró Vince a gyomor-bélrendszer betegségeivel foglalkozik, vezetője Hetényi professzor maga is neves szaktekintély ezen a területen, így Varró elvtárs munkáját közvetlenül irányítja. A gyomor-bélrendszer betegségei közül pél-



dául a fekélybetegség elterjedtségét mutatja az a körülmény, hogy például az Amerikai Egyesült Államokban a lakosság 10 százaléka volt élete folyamán fekélybetegségre. Az emésztőrendszer betegségei ha nem is okoznak mindig manifeszt tüneteket, a beteg közérzetét rontják, életkedvét, munkaképességét csökkentik. Varró Vince kandidátusi disszertációjában a gyomorsavhiány kórokozó jelenségével fog foglalkozni.